

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/329/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217452
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7612217452.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Cakociho a členov JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Petra Tutka v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35807598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36864421, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 4. marca 2015 č.k. 1C/105/2012-178 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom návrh zamietol, návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení uviedol, že žalobca podal dňa 27.9.2012 na Okresný súd Spišská Nová Ves žaloby na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, vedené pod sp. zn. 1C/105/2012, 1C/109/2012, 1C/129/2012, 1C/131/2012, 1C/142/2012, 1C/151/2012, 1C/152/2012, 1C/154/2012, 1C/161/2012, 1C/178/2012, 1C/183/2012, 1C/205/2012, 1C/214/2012, 1C/223/2012, 1C/225/2012, 1C/238/2012, 1C/240/2012, 1C/246/2012, 1C/250/2012, 1C/273/2012, 1C/291/2012, 1C/294/2012, 1C/304/2012, 1C/315/2012 a 1C/324/2012, ktoré uznesením zo dňa 9.10.2012 č.k. 1C/105/2012-8, s poukazom na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p., spojil na spoločné konanie s tým, že konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 1C/105/2012. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012.

Ďalej poukázal na tvrdenia žalobcu v žalobách, že žalobcom tvrdená škoda a nemajetková ujma mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím Okresného súdu v Spišská Nová Ves v exekučných konaniach, v ktorých na základe jeho návrhu ako oprávneného (veriteľ zo zmlúv o úvere) súdny exekútor predložil tomuto súdu ako miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že exekučný súd v žalobcom označených exekučných konaniach zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15 - dňovej lehote (žaloby označené NZP), rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15 - dňovej lehote (žaloby označené NP) alebo rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30 -dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE), čím reálne ohrozil jeho legitímne očakávania na

efektívne a účinné vymoženie jeho pohľadávky a vystavil jeho oprávnené záujmy riziku insolvenčie a zániku povinného, i zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, čo ovplyvnilo jeho ďalšie podnikateľské postupy a spôsobilo neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, žalovaná na jeho žiadosť pozitívne nereagovala.

V žalobách označených ako ISTINA RS žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá mu už viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere, ako i náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, tvrdiac, že exekučný súd v rozpore so zákonom konal nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie jeho práva na zaplatenie dlhu a vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom, čím došlo k zmareniu vymožitelnosti jeho majetkového práva.

V žalobách označených ako NZP a tiež v žalobách označených ako NP (vedených pod sp. zn.) žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške 125 eur, vyčíslenú ako náhrada účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, a tiež primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. V týchto žalobách tvrdil, že v ním označených exekučných veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia exekučný súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe.

V žalobách označených ako ZE žalobca uplatnil majetkovú škodu vo výške 175 eur, vyčíslenú ako náhrada účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom, a tiež primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,32 eura za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. V týchto žalobách tvrdil, že v ním označených exekučných veciach k zmene exekútora rozhodnutím exekučného súdu v rozpore s § 44 ods. 8 Exekučného poriadku nedošlo v zákonom stanovenej lehote t.j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora, hoci vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti.

Ďalej uviedol, že vo veci rozhodol v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti účastníkov, ktorí neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili s tým, že žalovaná o odročenie termínu pojednávania nežiadala a žalobca súčasne žiadal o zrušenie nariadeného pojednávania do rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu v prejednávanej veci a podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2NcC/61/2012, ktorým rozhodol o nevyklúčení zákonnej sudkyne z prejednávania a rozhodovania veci. Poukazom na skutočnosť, že uvedené rozhodnutie je právoplatné a je záväzné nielen pre súd, ale aj pre účastníkov tohto konania a tiež na to, že exekučný súd už o rovnakom návrhu žalobcu na prerušenie konania rozhodol (uznesením č.l. 176) konštatoval, že nepovažoval žalobcom uvedený dôvod za dôležitý dôvod odročenia pojednávania.

Pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že v exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 11Er/599/2009 (pripojenej k spisu pod sp.zn. 1C/105/2012) bola povinnou B. M.. Dňa 18.9.2009 došla súdu žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie o ktorej súd rozhodol dňa 24.2.2010 tak, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd zamietol. V dôsledku odvolania oprávneného Krajský súd v Košiciach (ako odvolací súd) uznesením zo dňa 23. 8. 2010 /č.l. 26/ potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktoré nadobudlo právoplatnosť 6.9.2010. Uznesením súdu prvého stupňa zo dňa 28.10.2010 /č.l. 32/ súd exekučné konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.11.2010. V žalobe pod sp.zn. 1C/105/2012 žalobca namietal nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 11Er/518/2011 (pripojenej k spisu pod sp.zn. 1C/109/2012) bola povinnou T. W.. Dňa 19.5.2011 bol spísaný návrh u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 3.8. 2011. Prípisom zo dňa 11.8.2011 súd zisťoval, či v roku 2008 Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny viedol povinnú v evidencii uchádzačov o zamestnanie a v Sociálnej poisťovni súd zisťoval, kto bol platiteľom poisťného u povinnej. Odpoveď od Úradu práce došla

súdu 6.9.2011 a 27.9.2011 bola urgovaná správa od Sociálnej poisťovne. Táto správa došla súdu dňa 14.10.2011. Uznesením zo dňa 18.10.2011 /č.l. 15/, právoplatným 19.11.2011 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v časti istiny 443,47 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne od 3. 12. 2008 do zaplataenia a nad 6,5 % ročne zo sumy 464,69 eur od 3. 12. 2008 do zaplataenia zamietol a zároveň toho istého dňa v prevyšujúcej časti súd vydal poverenie. Následne uznesením zo dňa 28.11.2011 /č.l. 22/, právoplatným 13.2.2012 súd exekučné konanie v časti, v ktorej bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá, exekučné konanie zastavil. V žalobe pod sp.zn. 1C/109/2012 žalobca namietal, že súd vydal rozhodnutie po zákonom stanovenej lehote.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 11Er/301/2010 (pripojenej k spisu pod sp.zn. 1C/129/2012) bola povinnou Q. I.. Návrh na vydanie poverenia došiel súdu dňa 10.5.2010. Dňa 13.5.2010 súd vyzval Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny na podanie oznámenia, či povinná bola v roku 2008 vedená ako uchádzačka o zamestnanie, táto správa došla súdu 1.6.2010. Od Sociálnej poisťovne súd žiadal správu, či povinná bola v roku 2008 zamestnaná. Dňa 28.6.2010 došla správa od Sociálnej poisťovne a súd dňa 6.7.2010 vydal poverenie na vykonanie exekúcie. V žalobe pod sp.zn. 1C/129/2012 žalobca namietal nevydanie poverenia v zákonom stanovenej lehote.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 11Er/67/2010 (pripojenej k spisu pod sp.zn. 1C/131/2012) bol povinným B. C.. Žiadosť o udelenie poverenia došla súdu 2.2.2010 o ktorej súd rozhodol uznesením zo dňa 9.3.2010 /č.l. 10/ a žiadosť zamietol. V dôsledku odvolania oprávneného Krajský súd v Košiciach potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa uznesením zo dňa 28.5.2010 /č.l. 27/. Následne súd prvého stupňa uznesením zo dňa 26.7.2010 /č.l. 33/, právoplatným dňa 28.7.2010 exekučné konanie zastavil. Vo vzťahu k spisu 1C/131/2012 žalobca namietal nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 11Er/823/2010 (pripojenej k spisu pod sp.zn. 1C/142/2012) bola povinnou C. G.. Žiadosť o udelenie poverenia došla súdu 9.12.2010 o ktorej súd rozhodol uznesením dňa 15.12.2010 /č.l. 9/ tak, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.1.2011. Následne uznesením zo dňa 27.1.2011 /č.l. 13/, právoplatným 3.2.2011 súd exekučné konanie zastavil. V žalobe pod sp.zn. 1C/142/2012 žalobca namietal nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 11Er/231/2006 (pripojenej k spisu pod sp.zn. 1C/151/2012) bol povinným G. M. I.. Žiadosť o udelenie poverenia došla súdu 11.4.2006. Dňa 26.4.2006 súd vydal poverenie a dňa 4.7.2006 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 875 Sk zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 29.7.2006. Následne uznesením zo dňa 22.8.2006, právoplatným 6.9.2006 súd v tejto časti exekučné konanie zastavil. Dňa 6.10.2010 došla súdu žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Prípisom zo dňa 18.10.2010 súd túto žiadosť zaslal exekútorovi na vyjadrenie a v prípade ak bola vymožená nejaká suma nech to oznámi súdu. Zároveň ho súd vyzval na predloženie exekučného spisu. Dňa 2.12.2010 súdny exekútor oznámil, že nemá námietky voči navrhovanej zmene exekútora a neboli vymožené v rámci exekúcie žiadne prostriedky. Na výzvu súdu si exekútor vyúčtoval trovy exekúcie. Dňa 10.2.2011 súd uznesením /č.l. 29/ vyhlásil exekúciu za neprípustnú, zastavil ju, návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol a rozhodol o trovách exekúcie súdneho exekútora. Toto uznesenie napadol odvolaním oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 11.7.2011 č.k. 14CoE/29/2011-45, právoplatným 31.8.2011, odmietol odvolanie voči výroku o zamietnutí návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, potvrdil uznesenie vo výrokoch o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a o zastavení exekúcie a zmenil uznesenie vo výroku o trovách exekúcie. V žalobe pod sp.zn. 1C/151/2012 žalobca namietal, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 11Er/522/2009 (pripojenej k spisu pod sp.zn. 1C/152/2012) bola povinnou A. O.. Žiadosť o udelenie poverenia došla súdu 26.8.2009. Dňa 2.9.2009 súd vyzval exekútora o predloženie zmluvy na základe ktorej bol vydaný exekučný titul. Na predloženie tejto zmluvy bol vyzvaný aj oprávnený dňa 16.10.2009. Prípisom zo dňa 30.10.2009 oprávnený požiadal o predĺženie lehoty na vybavenie o 60 dní z dôvodu značne administratívnej náročnosti vyhľadávania. Súd oznámil oprávnenému dňa 19.11.2009, že mu predlžuje lehotu a poverenie súd vydá až po predložení zmluvy. Následne prípisom došlým súdu 11.1.2010 oprávnený súdu oznámil, že žiadosť súdu nemá oporu ani v

Exekučnom poriadku ani v Zákone o rozhodcovskom konaní. Súd preto uznesením zo dňa 5.2.2010 /č.l. 15/ žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Toto uznesenie napadol odvolaním oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením 3CoE/203/2010-28 zo dňa 21.5.2010, právoplatným 21.6.2010 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. Následne súd prvého stupňa uznesením zo dňa 2.8.2010 /č.l. 32/, právoplatným 2.9.2010 exekučné konanie zastavil. V žalobe pod sp.zn. 1C/152/2012 žalobca namietal nevydanie poverenia v zákonom stanovenej lehote.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 11Er/161/2003 (pripojenej k spisu pod sp. zn. 1C/154/2012) bol povinným R. I.. Žiadosť o udelenie poverenia došla súdu dňa 3.11.2003. Dňa 21.11.2003 súd vydal poverenie. Následne dňa 22.11.2010 došla súdu žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Prípisom zo dňa 26.11.2010 súd túto žiadosť zaslal na vyjadrenie exekútorovi so žiadosťou, aby sa vyjadril, aká časť pohľadávky bola doposiaľ vymožená a či so zmenou exekútora súhlasí. Dňa 10.12.2010 došla súdu odpoveď exekútora, ktorou udelil súhlas so zmenou exekútora a zároveň si vyčíslil trovy exekúcie. Uznesením zo dňa 7.2.2011 /č.l. 20/ súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, zastavil ju, návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol a rozhodol o trovách exekúcie. V dôsledku podania odvolania oprávneného Krajský súd v Košiciach uznesením 3CoE/75/2011-32 zo dňa 22.2.2012 právoplatným 16.4.2012 súd potvrdil uznesenie vo výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a jej zastavením a o výroku o trovách exekúcie a odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Dňa 23.8.2012 exekútor vrátil súdu poverenie na vykonanie exekúcie. V žalobe pod sp.zn. 1C/154/2012 žalobca namietal nevydanie rozhodnutia o zmene exekútora v zákonom stanovenej lehote.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 12Er/48/2005 (pripojenej k spisu pod sp.zn. 1C/161/2012) bola povinnou B. O.. Žiadosť o udelenie poverenia došla súdu 1.3.2005. Dňa 7.3.2005 súd vydal poverenie a dňa 22.11.2010 došla súdu žiadosť o zmenu súdneho exekútora. Prípisom zo dňa 7.12.2010 súd túto žiadosť zaslal na vyjadrenie exekútorovi so žiadosťou, aby sa vyjadril, aká časť pohľadávky bola doposiaľ vymožená a či so zmenou exekútora súhlasí. Podaním doručeným súdu dňa 22.12.2010 exekútor udelil súhlas so zmenou exekútora a zároveň si vyčíslil trovy exekúcie. Uznesením zo dňa 18.1.2011 /č.l. 20/ súd exekúciu zastavil a návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol a rozhodol o trovách exekúcie. V dôsledku podania odvolania oprávneného Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 30.9.2011 č.k. 6CoE/35/2011-29 zrušil uznesenie a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uznesením zo dňa 29.11.2011 /č.l. 34/ súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekúciu zastavil, rozhodol o trovách exekúcie a návrh oprávneného na zmenu exekúcie zamietol. Toto uznesenie napadol odvolaním oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 6CoE/8/2012-48 právoplatným dňa 3.7.2012 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. V žalobe pod sp.zn. 1C/161/2012 žalobca namietal nevydanie rozhodnutia o zmene exekútora v zákonom stanovenej lehote.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 11Er/520/2011 (pripojenej k spisu pod sp.zn. 1C/178/2012) bola povinnou J. K.. Žiadosť o udelenie poverenia došla súdu 3.8.2011. Uznesením zo dňa 2.9.2011 právoplatným 27. 9. 2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a uznesením zo dňa 10.10.2011, právoplatným 14.10.2011 exekučné konanie zastavil. V žalobe pod sp.zn. 1C/178/2012 žalobca namietal nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 11Er/794/2009 (pripojenej k spisu pod sp.zn. 1C/183/2012) bola povinnou O. W.. Žiadosť o udelenie poverenia došla súdu 4.11.2009. Prípisom zo dňa 12.11.2009 súd vyzval exekútora na predloženie zmluvy o úvere. Exekútor oznámil, že oprávnený ani jeho právny zástupca nebudú túto zmluvu k návrhu na vykonanie exekúcie, ani v priebehu exekučného konania predkladať. Súd preto uznesením zo dňa 26.1.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Toto uznesenie napadol odvolaním oprávnený. Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 3CoE/181/2010-22 právoplatným 9.7.2010 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. Následne súd prvého stupňa uznesením zo dňa 5.8.2010, právoplatným 13.8.2010 exekučné konanie zastavil. V žalobe pod sp.zn. 1C/183/2012 žalobca namietal nevydanie poverenia v zákonom stanovenej lehote.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 11Er/151/2011 (pripojenej k spisu pod sp.zn. 1C/205/2012) bol povinným P. P.. Žiadosť o udelenie poverenia došla súdu 21.3.2011. Súd uznesením zo dňa 29.3.2011 /č.l. 10/, právoplatným 27.4.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a následne uznesením zo dňa 4.5.2011, právoplatným 16.5.2011 súd exekučné

konanie zastavil. V žalobe pod sp.zn. 1C/205/2012 žalobca namietal nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 11Er/824/2010 (pripojenej k spisu pod sp.zn. 1C/214/2012) bol povinným O. I.. Žiadosť o udelenie poverenia došla súdu 9.12.2010 o ktorej súd rozhodol uznesením zo dňa 15.12.2010 /č.l. 9/ a zamietol ju. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.1.2011. Následne uznesením zo dňa 27.1.2011, právoplatným 4.2.2011 súd exekučné konanie zastavil. V žalobe pod sp.zn. 1C/214/2012 žalobca namietal nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 11Er/287/2009 (pripojenej k spisu pod sp.zn. 1C/223/2012) bol povinným B. C.. Žiadosť o udelenie poverenia došla súdu 25.5.2009. Prípisom zo dňa 3.6.2009 súd vyzval exekútora na predloženie úverovej zmluvy a obchodných podmienok, na ktorú exekútor reagoval tak, že požadovaný doklad nedoloží. Prípisom zo dňa 15.10.2009 súd oprávnenému oznámil, že o návrhu na vykonanie exekúcie súd rozhodne až po zaslaní zmluvy. Dňa 30.10.2010 došlo súdu podanie oprávneného, ktorým žiadal predĺženie lehoty o 60 dní z dôvodu značne administratívnej náročnosti vyhľadávania a následne podaním doručeným súdu dňa 7.1.2010 oznámil, že požadované listiny súdu nezašle. Súd preto uznesením zo dňa 27.1.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Toto uznesenie napadol odvolaním oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 31.5.2010 č.k. 3CoE/178/2010-24, právoplatným 9.7.2010, potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. Uznesením zo dňa 26.7.2010, právoplatným 12.8.2010 súd prvého stupňa exekučné konanie zastavil. V žalobe pod sp.zn. 1C/223/2012 žalobca namietal nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 11Er/288/2009 (pripojenej k spisu sp. zn. 1C/225/2012) bola povinnou Q. I.. Žiadosť o udelenie poverenia došla súdu 25.5.2009. Prípisom zo dňa 3.6.2009 súd vyzval exekútora na predloženie úverovej zmluvy a obchodných podmienok. Exekútor súdu oznámila, že požadované doklady nezašle. Súd dňa 15.10.2009 oznámil oprávnenému, že o žiadosti na vydanie poverenia súd rozhodne až po zaslaní požadovaných listín. Dňa 30.10.2010 došlo súdu podanie oprávneného, ktorým žiadal predĺženie lehoty o 60 dní z dôvodu značne administratívnej náročnosti vyhľadávania a následne podaním doručeným súdu dňa 7.1.2010 oznámil, že požadované listiny súdu nezašle. Súd preto uznesením zo dňa 24.2.2010 /č.l. 14/ žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Toto uznesenie napadol odvolaním oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 21.6.2010 č.k. 2CoE/251/2010-25, právoplatným 15.7.2010, potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. Uznesením zo dňa 5.8.2010, právoplatným 7.9.2010 súd prvého stupňa exekučné konanie zastavil. V žalobe pod sp.zn. 1C/225/2012 žalobca namietal nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 11Er/794/2009, týkajúcej sa veci sp. zn. 1C/238/2012, bola povinnou O. W.. Žiadosť o udelenie poverenia došla súdu 4.11.2009. Prípisom zo dňa 12.11.2009 súd vyzval exekútora na predloženie zmluvy o úvere. Exekútor oznámil, že oprávnený ani jeho právny zástupca nebudú túto zmluvu k návrhu na vykonanie exekúcie, ani v priebehu exekučného konania predkladať. Súd preto uznesením zo dňa 26.1.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Toto uznesenie napadol odvolaním oprávnený. Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 3CoE/181/2010-22 právoplatným 9.7.2010 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa. Následne súd prvého stupňa uznesením zo dňa 5.8.2010, právoplatným 13.8.2010 exekučné konanie zastavil. V žalobe pod sp.zn. 1C/183/2012 i pod sp.zn. 1C/238/2012 žalobca namietal nevydanie poverenia v zákonom stanovenej lehote.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 11Er/598/2009 (pripojenej k spisu pod sp.zn. 1C/240/2012) bol povinným bol M. I.. Žiadosť o udelenie poverenia došla súdu 18.9.2009. Uznesením zo dňa 24.2.2010 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Toto uznesenie napadol odvolaním oprávnený a Krajský súd v Košiciach ho potvrdil uznesením zo dňa 31.5.2010, právoplatným 9.7.2010. Následne súd prvého stupňa uznesením zo dňa 8.9.2010, právoplatným 13.9.2010, exekučné konanie zastavil. V žalobe pod sp.zn. 1C/240/2012 žalobca namietal nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 11Er/279/2010 (pripojenej k spisu pod sp.zn. 1C/246/2012) bol povinným O. K.. Žiadosť o udelenie poverenia došla súdu 26.4.2010. Prípisom zo dňa 6.5.2010 súd zisťoval, či v roku 2008 Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny viedol povinného v evidencii uchádzačov o

zamestnanie, odpoveď došla súdu 13.5.2010. Dňa 6.7.2010 súd vydal súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie. Dňa 12.12.2012 došiel súdu podnet exekútora na zastavenie exekúcie v dôsledku ktorého súd uznesením zo dňa 13.3.2013, právoplatným 4.4.2013 exekúciu zastavil. V žalobe pod sp.zn. 1C/246/2012 žalobca namietal nevydanie poverenia v zákonom stanovenej lehote.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 11Er/783/2010 (pripojenej k spisu pod sp.zn. 1C/250/2012) bola povinnou Z. J.. Na základe žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd uznesením zo dňa 7.12.2010 túto zamietol. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený odvolanie, ktoré podaním zo dňa 19.1.2011 vzal v celom rozsahu späť. Krajský súd v Košiciach preto uznesením zo dňa 31.1.2011, právoplatným 16.2.2011, odvolacie konanie zastavil. Následne súd prvého stupňa uznesením zo dňa 3.3.2011, právoplatným 18.3.2011 exekučné konanie zastavil. V žalobe pod sp.zn. 1C/250/2012 žalobca namietal nevydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 11Er/523/2011 (pripojený k spisu pod sp.zn. 1C/273/2012) bola povinnou P. O.. Žiadosť o udelenie poverenia došla súdu 3.8.2011. Uznesením zo dňa 2.9.2011, právoplatným 27.9.2011, súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Následne uznesením zo dňa 10.10.2011, právoplatným 31.10.2011 súd exekučné konanie zastavil. V žalobe pod sp.zn. 1C/273/2012 žalobca namietal nevydanie poverenia v zákonom stanovenej lehote.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 11Er/84/2007 (pripojenej k spisu pod sp.zn. 1C/291/2012) bol povinným Z. Y.. Žiadosť o udelenie poverenia došla súdu 22.2.2007. Dňa 8.3.2007 súd vydal poverenie a dňa 16.3.2007 súd žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 3 189 Sk zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 5.5.2007. V tejto časti súd uznesením zo dňa 13.6.2007, právoplatným dňa 21.6.2007 exekúciu zastavil. Dňa 6.10.2010 došla súdu žiadosť oprávneného o zmenu súdneho exekútora. Prípisom zo dňa 18.10.2010 súd túto žiadosť zaslal na vyjadrenie exekútorovi so žiadosťou, aby sa vyjadril, aká časť pohľadávky bola doposiaľ vymožená a či so zmenou exekútora súhlasí a zároveň vyzval oprávneného na predloženie zmluvy. Podaním zo dňa 9.11.2010 súdny exekútor udelil súhlas so zmenou exekútora a zároveň si vyčíslil trovy exekúcie. Uznesením zo dňa 26.1.2011 súd vyhovel žiadosti o zmenu exekútora, poveril nového exekútora, rozhodol o trovách exekúcie pôvodného exekútora a exekúciu čiastočne zastavil. V dôsledku podania odvolania oprávneného Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 18.7.2011 č.k. 2CoE/87/2011-43 potvrdil uznesenie v napadnutej časti, t.j. vo výroku o čiastočnom zastavení exekúcie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 22.9.2011. V žalobe pod sp.zn. 1C/291/2012 žalobca namietal nevydanie rozhodnutia o zmene exekútora v zákonom stanovenej lehote.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 11Er/518/2011 (pripojenej k spisu pod sp.zn. 1C/294/2012) bola povinnou T. W.. Dňa 19.5.2011 bol spísaný návrh u súdneho exekútora a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 3.8. 2011. Prípisom zo dňa 11.8.2011 súd zisťoval, či v roku 2008 Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny viedol povinnú v evidencii uchádzačov o zamestnanie a v Sociálnej poisťovni súd zisťoval, kto bol platiteľom poistného u povinnej. Odpoveď od Úradu práce došla súdu 6.9.2011 a 27.9.2011 bola urgovaná správa od Sociálnej poisťovne. Správa došla súdu dňa 14.10.2011. Uznesením zo dňa 18.10.2011 /č.l. 15/, právoplatným 19.11.2011, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v časti istiny 443,47 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne od 3. 12. 2008 do zaplataenia a nad 6,5 % ročne zo sumy 464,69 eur od 3. 12. 2008 do zaplataenia zamietol a zároveň toho istého dňa v prevyšujúcej časti súd vydal poverenie. Následne uznesením zo dňa 28.11.2011 /č.l. 22/, právoplatným 13.2.2012, súd exekučné konanie v časti, v ktorej bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá, exekučné konanie zastavil. V žalobe pod sp.zn. 1C/294/2012 žalobca namietal, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia súd pristúpil po dlhej dobe.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 11Er/5/2010 (pripojenej k spisu pod sp.zn. 1C/304/2012) bol povinným B. V.. Na základe žiadosti došlej súdu dňa 11.1.2010 súd uznesením zo dňa 15.3. 2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 23.6.2010, právoplatným 2.8.2010, potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa. Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 8.9.2010, právoplatným 22.10.2010, exekučné konanie zastavil. V žalobe pod sp.zn. 1C/304/2012 žalobca namietal nevydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 11Er/486/2011 (pripojenej k spisu pod sp.zn. 1C/315/2012) bol povinným Š. I.. Žiadosť o udelenie poverenia došla súdu 21.7.2011. Uznesením zo dňa 4.8.2011, právoplatným 27.8.2011 súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Následne súd uznesením zo dňa 27.9.2011, právoplatným 6.10.2011, exekučné konanie zastavil. V žalobe pod sp.zn. 1C/315/2012 žalobca namietal nevydanie poverenia v zákonom stanovenej lehote.

V exekučnej veci vedenej pod sp.zn. 11Er/614/2009 (pripojenej k spisu pod sp.zn. 1C/324/2012) bola povinnou Q. Š.. Žiadosť o udelenie poverenia došla súdu 25.9.2009. Dňa 5.10.2009 súd vyzval exekútora na predloženie zmluvy o úvere. Dňa 20.10.2009 súd vyzval na predloženie zmluvy aj oprávneného. Dňa 6.11.2009 došlo súdu podanie oprávneného, ktorým žiadal predĺženie lehoty o 60 dní z dôvodu značne administratívnej náročnosti vyhľadávania a následne zmluvu o úvere predložil. Súd uznesením zo dňa 15.1.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti istiny vo výške 177,92 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,25% denne od 1.2.2009 do zaplatenia, istiny vo výške 9,95 eur, úroku z omeškania nad 10% ročne zo sumy 509,88 eur od 1.2.2009 do zaplatenia a trov právneho zastúpenia v exekúcii vo výške 57,58 eur zamietol a vo zvyšnej časti súd vydal dňa 15.1.2010 poverenie. Uznesenie napadol odvolaním oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 9.7.2010 č.k. 4CoE/144/2010-30 zrušil uznesenie a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Prípisom zo dňa 8.9.2010 súd zisťoval, či v roku 2008 Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny viedol povinného v evidencii uchádzačov o zamestnanie a v Sociálnej poisťovni súd zisťoval, kto bol platiteľom poistného u povinnej. Odpoveď od Úradu práce došla súdu 24.9.2010 a od Sociálnej poisťovni dňa 5.10.2010. Súd žiadal a urgoval správu od povinnej, či v čase uzavretia zmluvy o úvere bola zamestnaná. Táto správa došla súdu dňa 10.1.2011. Uznesením zo dňa 15.1.2011, právoplatným 9.2.2011, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v časti istiny vo výške 177,92 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,25% denne od 1.2.2009 do zaplatenia, istiny vo výške 9,95 eur, úroku z omeškania nad 10% ročne zo sumy 509,88 eur od 1.2.2009 do zaplatenia a trov právneho zastúpenia v exekúcii vo výške 57,58 eur. Následne uznesením zo dňa 16.2.2011, právoplatným 24.2.2011 súd exekučné konanie v časti, v ktorej bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá, exekučné konanie zastavil. V žalobe pod sp.zn. 1C/324/2012 žalobca namietal nevydanie poverenia v zákonom stanovenej lehote.

Výrok o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania odôvodnil použitím § 109 ods. 1, 2 O.s.p.. Dospel k záveru, že je nedôvodný tak návrh žalobcu na prerušenie konania z dôvodu podania sťažnosti na Ústavný súd SR proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2NcC/61/2012, ako i jeho návrh na prerušenie konania, ktorý žalobca podal podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. s tvrdením, že pre rozhodnutie v posudzovanej veci má zásadný význam vyriešenie otázky v konaní prebiehajúcim na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 7C/6/2010, v ktorom Okresný súd Prešov svojim uznesením zo dňa 7.10.2013 v súlade s ustanovením § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora EÚ o prejudiciálnej otázke, či môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie unijného práva skôr, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti žalobcu požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia. Doplnil, že o sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.10.2012 č.k. 2NcC/61/2012- 15 rozhodol Ústavný súd SR uznesením zo dňa 12.12.2013 sp. zn. IV. ÚS 693/2013-11 tak, že ju odmietol.

Konštatoval, že žalovaná potvrdila, že zo strany žalobcu jej boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 23.4.2012, pričom nemal preukázané, aby nárok žalobcu na náhradu škody alebo jeho časť bol uspokojený a uzavrel, že žalobca si svoju povinnosť nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy predbežne prerokovať splnil. Po právnom posúdení veci podľa ust. § 3 ods. 1, 2, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, podľa § 44 ods. 1, 2, § 41 ods. 2 písm. c/, d/, § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní dospel k záveru, že ani jedna z prejednávanych žalôb nie je dôvodná, pretože v konaní nebol preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v označených exekučných konaniach, ani nezákonnosť žalobcom označených rozhodnutí exekučného súdu a ani výška žalobcom uplatnenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy. Uviedol, že prvostupňové rozhodnutia exekučného súdu boli potvrdené vo veciach sp. zn. 12Er 48/2005, 11Er 231/2006, 11Er 522/2009, 11Er 161/2003, 11Er 794/2009, 11Er288/2009, 11Er 598/2009 a 11Er 5/2010, v exekučných veciach sp. zn. 11Er 823/2010, 11Er 520/2011, 11Er 151/2011, 11Er 824/2010,

11Er 279/2010, 11Er 84/2007 a 11Er 486/2011 žalobca (ako oprávnený v jednotlivých exekúciách) odvolanie ani nepodal, v exekučnej veci sp. zn. 11Er/783/2010 došlo k späťvzatiu odvolania, v exekučnej veci sp. zn. 11Er 151/2011 a sp. zn. 11Er 824/2010) bolo poverenie vydané v zákonnej lehote a napriek namietaným prieťahom, sa žalobca (ako oprávnený) zapríčinil o neskoršie rozhodnutie exekučného súdu nepredkladáním listín (zmlúv) slúžiacich ako podklad pre žalobcom predložený exekučný titul a v exekučnej veci sp. zn. 11Er 522/2009, 11Er 287/2009 a sp. zn. 11Er 614/2009 požiadal súd o predĺženie lehoty z dôvodu značne administratívnej náročnosti vyhľadávania. Poukázal i na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 3.10.2012 sp. zn. I.ÚS/476/2012-12, ktorým ústavný súd odmietol sťažnosť žalobcu voči postupu súdu a vyslovil, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

K listine predloženej žalobcom (označenej ako znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014, vypracovaný znaleckým ústavom Ekonomickou univerzitou v Bratislave), ktorým mala byť vyčíslená majetková škoda spôsobená žalobcovi v dôsledku ním tvrdého nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v exekučných veciach uviedol, že sa nejedná o znalecký posudok v zmysle § 127 O.s.p., ale o listinný dôkaz, ktorý poukazom na § 132 O.s.p. vyhodnotil tak, že týmto dôkazom žalobca škodu a jej výšku hodnoverným spôsobom nepreukázal. Nemožno z neho usúdiť žalobcom uplatnenú výšku škody v konkrétnych (žalovaných) veciach, nakoľko ide len o všeobecné konštatovanie nákladov žalobcu v bližšie nešpecifikovaných sporoch.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ O.s.p., ako i z odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ a f/ O.s.p. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Poukazom na ust. § 101 ods. 2 O.s.p. súdu prvého stupňa vytkol, že vec prejednal v jeho neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v situácii, ak požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil listiny spájané s označenými dôvodmi. Trval totiž na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Pokiaľ súd prejednal za takýchto okolností vec v jeho neprítomnosti, odňal mu tým právo konať pred súdom a porušil jeho právo na súdnu ochranu, keďže sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovanej, ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Citoval ust. § 15 O.s.p., poukázal na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu SR (IV. ÚS 345/09, I. ÚS 27/98, III. ÚS 16/2000) i na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 17.10.2012 sp. zn. 11NcC/46/2012-24 a namietol, že vo veci rozhodol vylúčený sudca. Napadnuté rozhodnutie označil tiež za vydané predčasne v situácii, ak ním súd súčasne rozhodol aj o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., proti ktorému pripustil odvolanie a o ktorom v čase rozhodovania v merite veci ešte nebolo právoplatne rozhodnuté. Mal tiež za to, že ak žalovaný nereagoval na výzvu súdu písomne sa vyjadriť k žalobe v zmysle § 114 ods. 3 O.s.p., o žalobe malo byť rozhodnuté podľa § 153b O.s.p. rozsudkom pre zmeškanie, ktorého skutkovým základom sa mal stať ním tvrdý skutkový stav. V závere súdu vytkol, že nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s predloženým znaleckým posudkom a ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode. A tiež, že súd mal pred samotným rozhodnutím vo veci samej rozhodnúť osobitne o návrhu na prerušenie konania. Napadnuté rozhodnutie je preto nepreskúmateľné.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) keďže v posudzovanej veci nejde ani o jeden z prípadov uvedených v § 214 ods. 1 O.s.p., za dodržania podmienok ustanovenia § 156 ods. 3 O.s.p., keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením. Preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

Rozsudok je vo výrokoch vecne správny, preto ho dovolací súd v podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Vo vzťahu k napadnutému výroku o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie námietky žalobcu sú irelevantné, a to predovšetkým z nasledujúcich dôvodov:

Z obsahu spisu plynie, že žalobca navrhol prerušiť konanie z dôvodu, že na Ústavný súd SR podal sťažnosť, týkajúcu sa porušenia jeho práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a rozhodnutie v predmetnej veci závisí od vyriešenia tejto otázky, ktorá musí byť rozhodnutá Ústavným súdom SR, preto sú v danom prípade splnené podmienky pre prerušenie konania, a to až do doby vydania rozhodnutia ústavného súdu o podanej sťažnosti.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie poďnet.

Odvolací súd konštatuje, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. a ani podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p..

Predovšetkým odvolací súd je toho názoru, že samotné podanie ústavnej sťažnosti žalobcom na ústavnom súde nie je dôvodom na prerušenie konania v danej veci, pretože výsledok konania na ústavnom súde toto konanie nemôže ovplyvniť.

O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 22.10.2012 č.k. 2NcC/61/2012-15, proti ktorému bola síce zo strany žalobcu podaná sťažnosť na Ústavný súd SR, ústavný súd však túto sťažnosť odmietol uznesením zo dňa 12.12.2013 sp. zn. IV. ÚS 693/2013-11.

Citované ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, to znamená také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Súd je povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Rozhodujúcim hľadiskom je zásada hospodárnosti konania.

Pokiaľ navrhol žalobca konanie prerušiť do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná Slovenská republika v konaní o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010, odvolací súd je toho názoru, že vyriešenie tejto otázky význam pre rozhodnutie posudzovanej veci nemá. V prejednávacom prípade sa rieši otázka zodpovednosti štátu za škodu, ktorá mala vzniknúť žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves a v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp. zn. 7C/6/2010 prejudiciálne otázky, ktoré položil Okresný súd Prešov Súdnemu dvoru Európskej únie smerujú k tomu, či môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie unijného práva skôr, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia, teda pred samotným ukončením konania, a tiež pred vyčerpaním možnosti požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia.

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí návrhov žalobcu na prerušenie konania ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p., nakoľko tieto dôvody nie sú relevantnými dôvodmi na prerušenie konania (a ani na odročenie pojednávania).

V odvolaní žalobca namietal, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd pojednával v jeho neprítomnosti, hoci na to neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p., že vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov tak dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože

sú tu ďalšie skutočnosti a dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, ako i že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré sú mu priznané v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práva a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci na to nie sú splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 101 ods. 2 O.s.p..

Po preskúmaní spisu odvolací súd zistil, že vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 10.6.2013 a následne na termín 4.3.2015 na ktorom vo veci súd rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania. Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. Podľa § 115 ods. 2 O.s.p. predvolanie na pojednávanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladom uskutočnenia pojednávania a rozhodnutia v neprítomnosti účastníkov je riadne predvolanie účastníka na pojednávanie, ktorý sa nedostaví a ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

Z obsahu spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie nariadené na deň 4.3.2015 bolo dňa 16.2.2015 doručené právnomu zástupcovi žalobcu, žalobcovi ako i žalovanej /č.l. 144/. Bola tak zachovaná lehota na prípravu pojednávania v podľa citovaného ustanovenia § 115 ods. 2 O.s.p..

Žalobca podaním doručeným súdu dňa 26.2.2014 žiadal pojednávanie nariadené na deň 4.3.2015 zrušiť a konanie prerušiť z dôvodu predloženia prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru Európskej únie a podania ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd.

Súd prvého stupňa prejednal vec dňa 4.3.2015 v neprítomnosti účastníkov. Poukazom na skutočnosť, že rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2NcC/61/2012, ktorým rozhodol o nevyklúčení zákonnej sudkyne z pojednávania a rozhodovania vecí, je právoplatné je záväzná nielen pre súd, ale aj pre účastníkov tohto konania a tiež na to, že exekučný súd už o rovnakom návrhu žalobcu na prerušenie konania rozhodol (uznesením č.l. 176) konštatoval, že nepovažuje žalobcom uvedený dôvod za dôležitý dôvod odročenia pojednávania.

Na tomto pojednávaní oboznámil výsledky prípravy pojednávania a vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou tohto spisu, ako aj oboznámením celého obsahu pripojených exekučných spisov Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 11Er/599/2009, 11Er/518/2011, 11Er/301/2010, 11Er/67/2010, 11Er/823/2010, 11Er/231/2006, 11Er/522/2009, 11Er/161/2003, 12Er/48/2005, 11Er/520/2011, 11Er/794/2009, 11Er/151/2011, 11Er/824/2010, 11Er/287/2009, 11Er/288/2009, 11Er/598/2009, 11Er/783/2010, 11Er/523/2011, 11Er/84/2007, 11Er/5/2010, 11Er/486/2011, 11Er/614/2009 a následne vyhlásil vo veci rozsudok.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., teda postupom súdu, keď vec prejednal v neprítomnosti žalobcu, nebola mu odňatá možnosť konať pred súdom, pretože pre tento postup boli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p..

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p. je daný vtedy, ak vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

V prejednávanej veci tento odvolací dôvod nie je naplnený, pretože zákonná sudkyňa JUDr. B. W. nebola vylúčená z pojednávania a rozhodovania tejto veci, o čom bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.10.2012 č.k. 2NcC/61/2012-15. Za situácie, že bolo právoplatným

rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach podľa ust. § 16 O.s.p. rozhodnuté o tom, že zákonný sudca nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania tejto veci, nie je náležitá námietka žalobcu, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

Aj pokiaľ ide o ostatné žalobcom namietané odvolacie dôvody, odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 133 až § 135 O.s.p.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o vylúčení zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím Okresného súdu Spišská Nová Ves v preskúmaných exekučných konaniach, aj s poukazom na príslušné právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav a nenáležitá je preto námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti záverov súdu prvého stupňa, na ktorých založil svoje rozhodnutie.

Z dôvodov prvostupňového rozsudku je totiž zrejmé, že nečinnosť v konaní sám aj vyhodnocoval. V tejto súvislosti odvolací súd pripomína, že v zmysle ust. § 44 ods. 2 zák.č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok) zákonná lehota 15 dní na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. d) citovaného zákona, teda v prípadoch, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. V zmysle ust. § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení do 31.12.2014 je exekučný súd oprávnený a zároveň aj povinný posudzovať takýto rozhodcovský rozsudok aj z hľadiska toho, či tento nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Je nesporné, že v súvislosti s takýmto postupom musí exekučný súd vykonať viacero úkonov, na základe ktorých môže uvedený záver vyhodnotiť a bez pochyby to nie je reálne spôsobilý vykonať v lehote 15 dní. Súd prvého stupňa sa v danom prípade oboznámil s obsahom všetkých exekučných spisov, z ktorých žalobca odvodzuje svoje nároky a v každej veci vyhodnocoval konkrétne úkony vykonané exekučným súdom pri posudzovaní rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu a v nadväznosti na to vyhodnocoval aj lehoty, v ktorých bolo o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnuté.

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynul tiež záver, že Okresný súd Spišská Nová Ves sa v preskúmaných exekučných konaniach nedopustil nesprávneho úradného postupu ani tým, že o zmene súdneho exekútora nerozhodol do 30 dní od doručenia návrhu oprávnenej na zmenu exekútora v súlade s § 44 ods. 8 Exekučného poriadku.

Odvolací súd sa zhoduje so závermi prvostupňového súdu v tom, že ani v jednom z posudzovaných prípadov sa nejedná o situáciu, aby exekučný súd naplnil zákonnú podmienku takých prietahov v súdnom konaní, ktoré by zakladali nárok na náhradu škody za nesprávny úradný postup. K tejto otázke pre úplnosť poukazuje na závery Ústavného súdu Českej republiky, ktorý opakovane konštatoval, že aj právo na prístup k súdu je možné zneužiť (uznesenie Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 27.10.2011 sp. zn. III. ÚS 2791/08, uznesenie zo dňa 13.3.2012 sp. zn. III. ÚS 696/2012).

Po preskúmaní veci dospel odvolací súd k záveru, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvého stupňa, podľa ktorého neboli splnené podmienky zodpovednosti žalovanej za škodu v zmysle zákona 514/2003 Z.z., ktorá mala byť spôsobená žalobkyni tvrdeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Spišská nová Ves v označených exekučných konaniach vedených na tomto súde (ďalej len

preskúmané exekučné konania) a nezákonným rozhodnutím vydaným v tomto konaní, z ktorého dôvodu základ nároku nie je daný.

Správne a zákonu zodpovedajúce sú dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Len pre úplnosť odvolací súd považuje za potrebné dodať nasledovné:

Podľa § 6 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezakonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní splnenia zákonných podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody titulom nezákonného rozhodnutia je vecne správny.

Za správny považuje odvolací súd aj postup súdu prvého stupňa, ktorý nárok žalobcu odvodzovaný od tvrdenia o vykonaní úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok odvodený od tvrdenia, že exekučný súd svojím nelegálnym postupom vykonal opätovne posúdenie práva žalobcu, ktoré mu už bolo priznané právoplatným rozhodcovským rozsudkom právne kvalifikoval ako nárok na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného rozhodnutia aj napriek tomu, že žalobca tento nárok zakladal na zodpovednosti za nesprávne úradné rozhodnutie. Je totiž zrejmé, že žalobcom konštatovaný postup vyústil do vydania rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a teda aj takto tvrdené porušenie možno posudzovať iba v rámci nároku na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného rozhodnutia.

V preskúmaných exekučných konaniach zrušenie alebo zmena rozhodnutia okresného súdu (ako exekučného súdu), preukázané neboli a vzhľadom na nesplnenie tejto podmienky pre vznik nároku je skúmanie existencie ďalších podmienok bez právneho významu, keďže jednotlivé zákonné predpoklady vzniku práva na náhradu škody podľa zákona č. 514/2013 Z.z. musia byť splnené kumulatívne. Pokiaľ pritom súd dospel k záveru, že v danom prípade nie je daný základ nároku, nebolo jeho povinnosťou skúmať výšku škody a nemajetkovej ujmy a vykonávať v tomto smere dokazovanie. Nenáležitá je preto odvolacia námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia v časti náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ako aj všetky ostatné odvolacie námietky, týkajúce sa tejto otázky.

Pokiaľ žalobca nesprávny úradný postup súdu videl v tom, že súd v exekučnom konaní preskúmal zákonnosť rozhodcovského rozsudku, s týmto názorom nie je možné sa stotožniť. Povinnosť súdu ex officio v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania skúmať zákonnosť exekučného titulu, t.j. či rozhodcovský rozsudok nie je v rozpore so zákonom (nezaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom) vyplýva z ust. § 45 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z.z., v zmysle ktorého súd exekúciu zastaví aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. c), t.j. rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Táto otázka bola už riešená v rozhodnutiach Najvyššieho súdu napr. sp. zn. 5Cdo/439/2012, ako aj Ústavného súdu SR vo veciach sp. zn. I. ÚS 278/2013, IV. ÚS 55/2011.

Pokiaľ žalobca namietal, že nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd vychádzal pri rozhodovaní, že vyjadrenie žalovanej mu nebolo doručené a nebolo doručené ani súdu, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaná sa k žalobe vyjadrila písomne dňa 4.2.2013, toto svoje písomné vyjadrenie súdu prvého stupňa doručila dňa 6.2.2013 /č.l. 39/, ktorý uvedené vyjadrenie žalovanej doručil žalobcovi dňa 18.2.2013, čo vyplýva z doručky na č.l. 51. Za tejto situácie mal žalobca dostatok času na to, aby sa vyjadril k argumentom žalovanej a prípadne navrhol vykonať dôkazy na ich vyvrátenie a pokiaľ tak neurobil, sám sa vzdal tohto procesného práva, ktorého realizácia mu však nebola znemožnená postupom súdu.

Odvolací súd dospel k záveru, že neopodstatnenou je i odvolacia námietka žalobcu, že nemal možnosť vyjadriť sa k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Žalobca sa tohto práva vzdal sám tým, že sa nedostavil na pojednávanie, na ktoré bola riadne predvolaný a

ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Na tomto pojednávaní bolo pritom vykonané dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú obsiahnuté v spise a pokiaľ by sa žalobca bol tohto pojednávania zúčastnil, mal možnosť sa k vykonaným dôkazom vyjadriť a realizovať aj svoje ďalšie procesné práva spojené s účasťou na pojednávaní, vrátane možnosti vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Je teda zrejmé, že zásada kontradiktórnosti konania a ani právo žalobcu na súdnu ochranu porušené neboli. Nenáležitá je napokon i námietka žalobcu o vykonanie dokazovania listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný. Z odôvodnenia rozsudku totiž nepochybne vyplýva, že súd vykonal dokazovanie listinami obsiahnutými v spisoch Okresného súdu Spišská Nová ves sp. zn. 11Er/599/2009, 11Er/518/2011, 11Er/301/2010, 11Er/67/2010, 11Er/823/2010, 11Er/231/2006, 11Er/522/2009, 11Er/161/2003, 12Er/48/2005, 11Er/520/2011, 11Er/794/2009, 11Er/151/2011, 11Er/824/2010, 11Er/287/2009, 11Er/288/2009, 11Er/598/2009, 11Er/783/2010, 11Er/523/2011, 11Er/84/2007, 11Er/5/2010, 11Er/486/2011, 11Er/614/2009 a tento záver nepochybne vyplýva aj zo zápisnice o pojednávaní.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobcu nedôvodné, preto odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým súd prvého stupňa žalobný návrh zamietol ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, vrátane výroku o trovách konania účastníkov.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi, trovy odvolacieho konania jej však nevznikli a žalobca nemá právo na ich náhradu, preto súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.